

ଯାଗୁଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେଲା ପରେ ରୋମିୟ ଶୈଳ୍ୟମାନେ ସମାଧି ଦ୍ୱାର ଖଣ୍ଡିଏ ବଡ଼ ପଥର ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇ ପହଂରା ଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଦ୍ୱାରା କେହି ଭିତରକୁ ଯିବା କିମ୍ବା ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ ।

19

ଏହା ଯଦି କାହାଣୀ ର ଅନ୍ତିମ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କି ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ହୋଇଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ଏକ ଆଲୋକିକ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ । ଯାଗୁଖାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ରହିଲେ ନାହିଁ ।

20

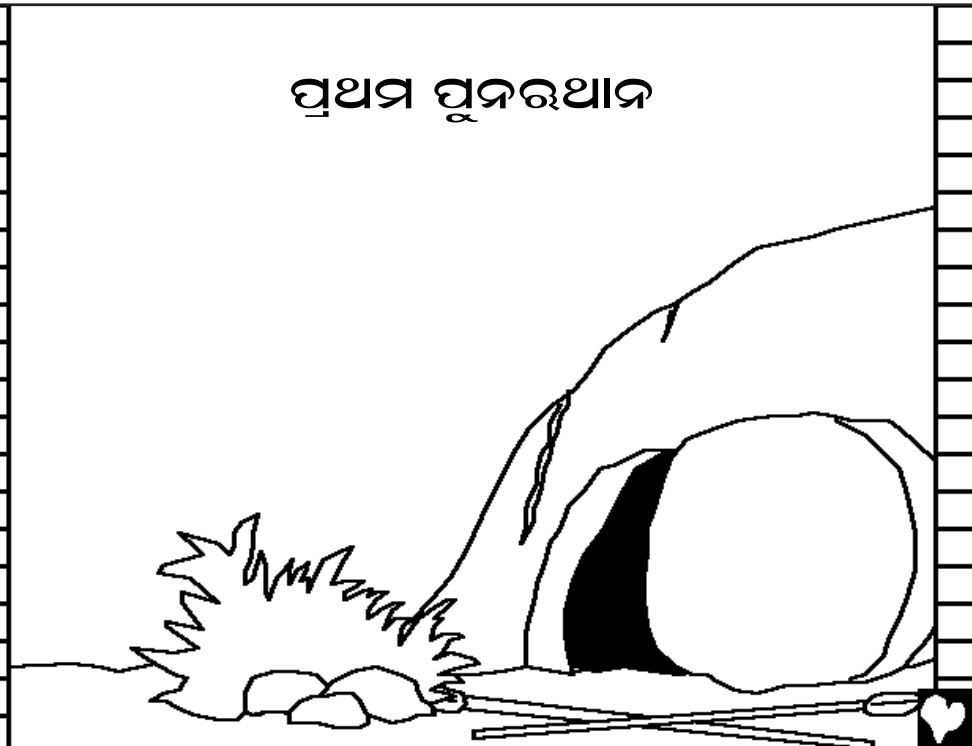
ସତ୍ୟାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସର ପ୍ରଭାତରେ ଯାଗୁଙ୍କର ଶିଶ୍ୟମାନେ ପଥରକୁ ସମାଧିର ଦୁରରେ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଆନାଇଲେ । ସେଠାରେ ଯାଗୁଖାଙ୍କ ନଥିଲେ ।

21

ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଧାରେ ରହି କ୍ରନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ଯାଗୁ ତାହାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତନ ଦେଲେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଗୁଙ୍କ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କହିବାକୁ ଗଲା । ଯାଗୁଖାଙ୍କ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ଆଉ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି ।

22

ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ

ଗାଗ୍ନ ଯାଗୁଖାଙ୍କ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଆପଣାତ କଣ୍ଠାବିନ୍ଧା ହୁଏ ଦେଖାଇଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଯାଗୁଖାଙ୍କ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ସେ ପିତରଙ୍କୁ ଶମା ଦେଲେ ଓ ଆପଣାର ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଯାଗୁଖାଙ୍କ ପେର୍ଠାରୁ ସେହି ଖାଙ୍କମାସ ଦିନରେ ଆସିଥିଲେ ପୁନର୍ବାର ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ ।

23

ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ
ବାଇବଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ
ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି
ମାସିକ ୨୬-୨୮, ଜୁଲ ୨୨-୨୪, ଯୋହନ ୧୩-୨୧
"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରବେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"
ଗାତ୍ରଂସ୍ତୁତି ୧୧୯ : ୧୩୦

ଲେଖକ Edward Hughes
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ Janie Forest
ଅନୁବାଦକ Prasanta Bhuyan
ଉତ୍ସାହକ Lyn Doerksen
କାହାଣୀ ୨୦ ରୁ ୫୪
M1914.org
Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada
ଅନୁମତି ସ୍ୱତ୍ୱ: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ଗୁଣ୍ଠି କରିବାକୁ ଆଗୁଣଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ଗୁଣ୍ଠି ଆଗୁଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ତାହାକୁ ଇଶ୍ୱର କହୁଛି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।
ଇଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯାଗୁଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ । ଯାଗୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆରୋହଣ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସମା କରି ପାରିବେ ।
ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପରୁ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହୁ: ପିତର ଇଶ୍ୱର ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯାଗୁଖାଙ୍କ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ଦୟାକରି ମୋର ପାପସବୁ ଶମା କର ଏବଂ ମୋ ଜୀବନକୁ ଆମ୍ଭ, ତହାଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ ମୁଁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଚିରକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବି । ତୁମ୍ଭର ସମ୍ଭାର ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସକରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ, (ଯୋହନ ୩:୧୬)
ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥୋପକଥନ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଆ Oriya

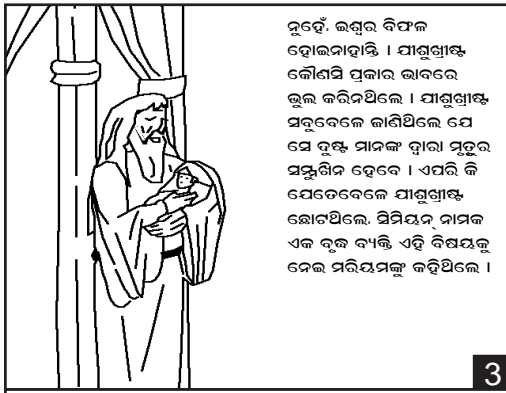

ଭଦ୍ର ମହିଳା କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦ ହେଉଥିବା ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲେ, ତାହାର ବ୍ୟାକୁଳ ହୃଦୟ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲା । ମାତା ମରିଯିମ ସେ ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ କୁଶରେ ହତ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ କିପ୍ରକାରେ ହେଲା? ଏହିପରି କଣ୍ଠ ଓ ଦୁଃଖରେ ଯାଗୁଖାଙ୍କ ଏଭଳି ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନକୁ କିପ୍ରକାର ଭାବରେ ସମାପ୍ତ କଲେ? ଇଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ କିପରି ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କୁଶରେ ହତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ? ସେ ଯେ ଯାଗୁଖାଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ କି ସେ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ? ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ କଣ ଇଶ୍ୱର ବିଚାର ହେଲେ କି?

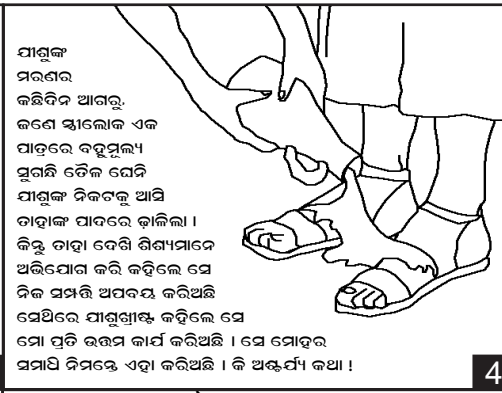
1

2

ଦୁହେଁ ଇଶ୍ଵର ବିପାକ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଯାଗୁଗାଝ ଲୌଣସି ପ୍ରକାର ଭାବରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ଯାଗୁଗାଝ ସବୁବେଳେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ହୁଣ୍ଟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୃତୁର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବେ । ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଯାଗୁଗାଝ ଛୋଟଥିଲେ, ସିମିୟନ ନାମକ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ମନିୟମକୁ କହିଥିଲେ ।

3

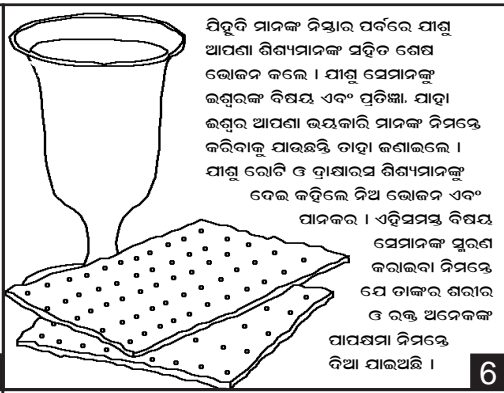
ଯାଗୁଙ୍କ ମରଣର କହିଦିନ ଆଗରୁ, ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଏକ ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ତୈଳ ଘେନି ଯାଗୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ପାଦରେ ଢାଳିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ଦେଖି ଶିଶ୍ୟମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ ଯେ ନିଜ ସମଗ୍ର ଅପବୟ କରିଅଛି ସେଥିରେ ଯାଗୁଗାଝ କହିଲେ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ଭଗ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି । ସେ ମୋହର ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ଏହା କରିଅଛି । କି ଅର୍ଥ୍ୟ୍ୟ କଥା !

4

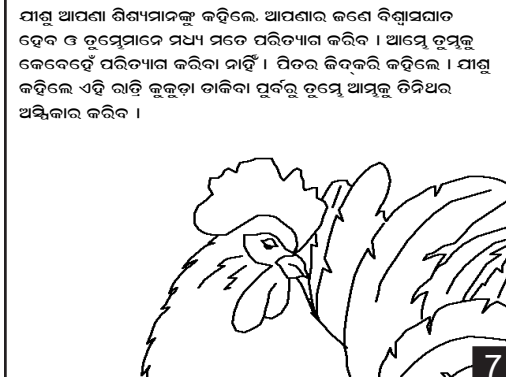
ଏହାପରେ, ବାରଜଣ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସିଦ୍ଦିକା ନାମକ ଜଣେ ଶିଶ୍ୟ ତିରିଶ ଗୋଟି ଭୈଫ୍ୟମୁଦ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଧରାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ଯାକକଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପତ୍ତ ହେଲେ ।

5

ସିଦ୍ଦିକି ମାନଙ୍କ ନିସ୍ଵାର ପର୍ବରେ ଯାଗୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ଭୋଜନ କଲେ । ଯାଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଯାହା ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ଇୟକାରି ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା କଣାଇଲେ । ଯାଗୁ ଭୋଜି ଓ ଦ୍ରାଷାରମ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ ନିଅ ଭୋଜନ ଏବଂ ଯାନକର । ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର ଗରାଉ ଓ ବଡ଼ ଅନେକଙ୍କ ପାପସମା ନିମନ୍ତେ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ।

6

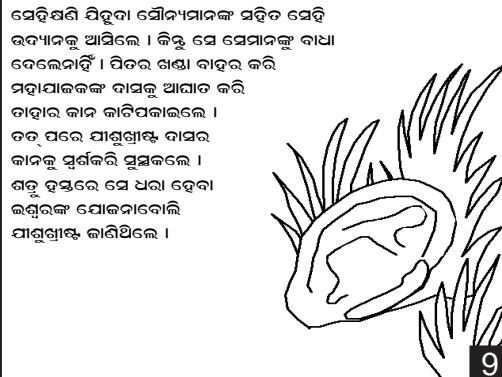
ଯାଗୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣାର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବେହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ । ପିତର କିପରି କହିଲେ । ଯାଗୁ କହିଲେ ଏହି ଭାବି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ତିନିଧର ଅନ୍ଧକାର କରିବ ।

7

ସେହି ଭାବିରେ, ଯାଗୁଗାଝ ଗେଧଶିମାନା ଉତ୍ୟାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଗଲେ । ଯାଗୁଗାଝଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଶିଶ୍ୟ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ନିହିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଯାଗୁଗାଝ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ ହେ ମୋର ପିତା ଯଦି ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଏହି ଯାନପାତ୍ର ମୋଠାରୁ ଦୂର ହେଉ, ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା ଦୁହେଁ ମାତ୍ର ହୁଏତ ହେଉ ।

8

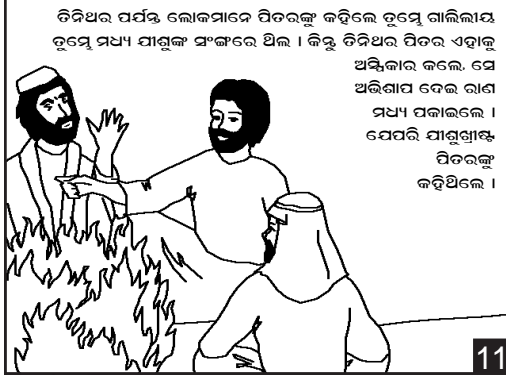
ସେହିକ୍ଷଣ ସିଦ୍ଦିକା ସୌନ୍ଦ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଉତ୍ୟାନକୁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲେନାହିଁ । ପିତର ଖଣ୍ଡା ବାହର କରି ମହାଯାକକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଦାତ କରି ତାହାର କାନ କାଟିପକାଇଲେ । ତତ୍ ପରେ ଯାଗୁଗାଝ ଦାସର କାନକୁ ସ୍ଵର୍ଗକରି ସୁସ୍ଥକଲେ । ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସେ ଧରା ହେବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାବୋଲି ଯାଗୁଗାଝ ଜାଣିଥିଲେ ।

9

ଲୋକମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ମହାଯାକକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ସେଠାରେ ସିଦ୍ଦିକିର ପ୍ରଧାନ ଯାକକମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁବଣ୍ଡ ହେଉ ହୋଇ କହିଲେ । ସେହିସମୟର ପିତର ଦାସମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି ପାର୍ଗରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ।

10

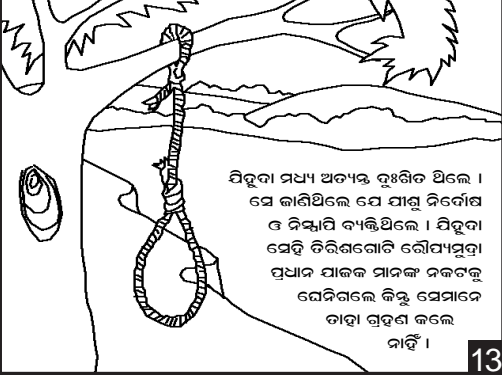
ତିନିଧର ପର୍ବର ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଗାଲିଲୟ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଯାଗୁଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାରେ ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ତିନିଧର ପିତର ଏହାକୁ ଅନ୍ଧକାର କଲେ, ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ରାଣ ମଧ୍ୟ ପକାଇଲେ । ଯେପରି ଯାଗୁଗାଝ ପିତରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

11

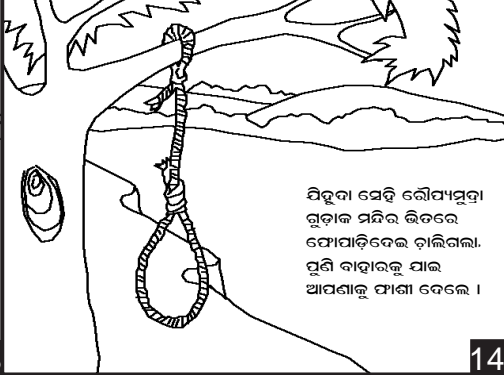
ସେହିକ୍ଷଣ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା । ପିତରଙ୍କୁ ଏହା ଏକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵର ପରି ଲାଗିଲା, ପୁଣି ପିତରଙ୍କର ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ସେ ଯାଗୁଙ୍କ କଥାକୁ ମନେ ପକାଇ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଭୋଗନ କଲେ ।

12

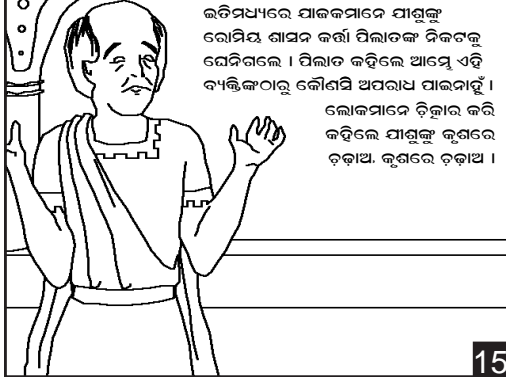
ସିଦ୍ଦିକା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯାଗୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ନିଷ୍ଠାପି ବ୍ୟକ୍ତିଥିଲେ । ସିଦ୍ଦିକା ସେହି ତିରିଶଗୋଟି ଭୈଫ୍ୟମୁଦ୍ରା ପ୍ରଧାନ ଯାକକ ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ।

13

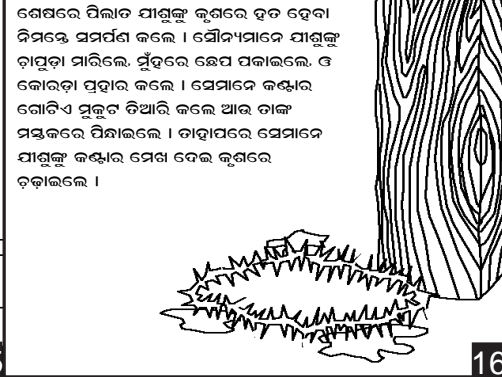
ସିଦ୍ଦିକା ସେହି ଭୈଫ୍ୟମୁଦ୍ରା ଗୁଡ଼ିକ ମନିର ଭିତରେ ଫୋପାଡ଼ିଦେଇ ଚାଲିଗଲା, ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଫାଙ୍ଗ ଦେଲେ ।

14

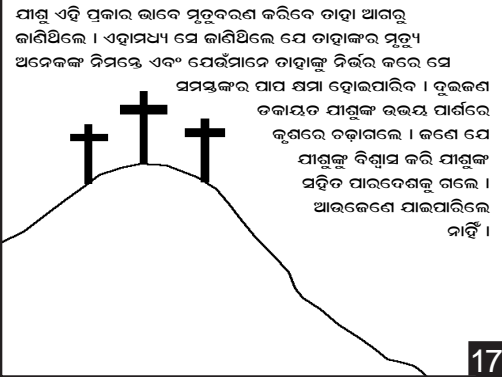
ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାକକମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ରୋମିୟ ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ପିଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ପିଲାତ କହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଲୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ବିଚ୍ଠାର କରି କହିଲେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରରେ ଚିତ୍ତାଅ, ଇଶ୍ଵରରେ ଚିତ୍ତାଅ ।

15

ଶେଷରେ ପିଲାତ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ସୌନ୍ଦ୍ୟମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ, ମୁଁହରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ଓ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କଲେ । ସେମାନେ କଣ୍ଠର ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ତିଆରି କଲେ ଆଉ ତାଙ୍କ ମୁକୁଟରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ତାହାପରେ ସେମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ କଣ୍ଠର ମେଖ ଦେଇ ଇଶ୍ଵରରେ ଚିତ୍ତାଅଲେ ।

16

ଯାଗୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଭାବେ ମୃତୁବରଣ କରିବେ ତାହା ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଏହାମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧର କରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାପ ସମା ହୋଇପାରିବ । ଦୁଇଜଣ ତକାୟତ ଯାଗୁଙ୍କ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଲୁଗରେ ତଡ଼ାଗଲେ । ଜଣେ ଯେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯାଗୁଙ୍କ ସହିତ ପାରଦେଶକୁ ଗଲେ । ଆଉଜଣେ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

17

ଦୁଃଖ ଭୋଗର କିଛି ଘଣ୍ଟାପରେ । । ସମାପ୍ତ ହେଲା । । କହି ଯାଗୁଗାଝ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ତାହାଙ୍କର ବହୁମାନେ ଯାଗୁଗାଝଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ମୃତ କବରରେ ସମାଧି ଦେଲେ ।

18